

حزب ایرانیان
کرد مبین پرست

(IPKP)

هم‌میهنان گرامی،

گروهک‌های تجزیه‌طلب پس از سیلی سختی که از ملی‌گراها و میهن‌پرستان در ماجرای منشور گسستگی خوردند، حدود یک سال گیج و منگ با اسلحه کشی و کشتار و درگیری‌های داخلی خود به دنبال سرپا ایستادن و حفظ تعادل بودند. امروزه که پس از جدایی‌ها و اختلافات درون حزبی به چندپاره تقسیم شدند، برای بر سر زبان افتادن دوباره نام خود، با پروژه‌ای جدید برای تجزیه‌ی ایران ژاژ خالی میکنند. «گفتن یک کشور، یک ملت» پروژه نبوده که حال شکست خورده باشد، این گفتن ملی ایرانیان از شاهنشاهی ماد تا به امروز است که تمام اقوام ایرانی با جان و دل از آن پیروی کردند و تا جایی که جان و خون آنها اجازه می‌داد از مرزهای ایران دفاع کردند و خواهند کرد. پادوگویان طایفه‌ی کلاشینکف اگر خواستار مشارکت در عرصه‌ی سیاسی ایران هستند، بهتر است به جای رویاپردازی و سیر در عالم هیروت، اسلحه‌ی خود را زمین بگذارند و به مام میهن بازگردند تا بتوانند آینده‌ای روشن برای خود تصور کنند. گروهک‌های تروریستی کلاشینکف به دست خوب بداند که تمامیت ارضی و یکپارچگی ملت ایران خط قرمزی به درازای تاریخ پر افتخار ماست و هر کسی با هر تفکر و نژاد و زبان که از این خط قرمز عبور کند، با پاسخ سخت میهن‌پرستان ایران مواجه خواهد شد. پاینده ایران یکپارچه

استاد آریا

نواساس‌ها

اتحاد نا مقدس

ارتجاع سرخ و سیاه

اناسوس اتحاد همانهایی بود که ۲۳ بهمن ۵۷ به دور میز

قدرت نشستند، دهه ۶۰ با حذف درونی هسته سخت قدرت را تشکیل، و با دی ان ای جدید نواساس (NOVASAS) ظهور پیدا کرد. همان چپ با روکش اسلامی اما ناشناخته! نواساس‌ها دست نشانده و برده روسیه هستند، هر گونه افول در این بردگی باعث حذف آنها میشود. این از قوانین سخت استالینی است. نواساس‌ها تأمین کننده منافع روسیه در داخل، منطقه، و حتی جهانی هستند. پس از بهمن ۵۷ با حذف صادرات گاز ایران به روسیه، تنها رقیب روسیه حذف، و نقش مؤثر ایران در صادرات نفت نیز به نفع روسیه رنگ باخت. عمده درآمد روسیه از خام فروشی نفت و گاز است. ایجاد هژمونی قدرت روسیه نیز به واسطه سپاه قدس در سوریه، حزب الله، حماس، عراق و حوثی‌های یمنی و بسیاری دیگر، تأمین میگردد.

آمریکا و غرب در واکنش به رویداد بهمن ۵۷ نیز ساکت نماندند، ابتدا با توجه به پیچیدگی روابط پیشین، فکرش را نمیکردند. اما با بالا رفتن از دیوار سفارت، باور کردند. تلاش برای ارتباط معمول بی نتیجه ماند. دیگر برای کنار زدن روسیه دیر شده بود. آنها روابط، روش و منافع خود را طبق وضعیت جدید تغییر و تنظیم کردند و اتفاقاً منافع سرشاری نیز عایدشان شده است. برای نواساس‌ها ملت و منافع ملی ایران ارزشی ندارد و با ابراز انزجار دائمی و بی‌وقفه از آمریکا و غرب باعث تحریم ایران و خشونت‌ورزی می‌شوند. نواساس‌ها حاکمان جلی ایران را بشناسیم و موج ضد روسی بسازیم. تا ایران را پس بگیریم و آباد کنیم.

علیحضرت رضا شاه دوم

ما نه در جنگ تمدن‌ها هستیم و نه در جنگ فرهنگ‌ها؛ ما در جنگ ارزش‌ها هستیم! - امروز، مردم شروع به دریافتن علت اصلی مشکل خود یعنی انقلاب ۵۷ کرده‌اند. این یک تغییر اساسی و بازنگری در نگاه به مشکل است. این نسل دیگر روایت فرصت دادن به اصلاحات را نمی‌پذیرد. آنها می‌دانند که سرنوشت آنها به پایان این رژیم بستگی دارد. - ما باید درک کنیم که وقتی در مورد تغییر رژیم صحبت می‌کنیم، این بدان معنا نیست که همه افرادی که در یک پست هستند باید آن را خالی کنند. فکر می‌کنم که ۸۰ درصد بوروکراسی موجود در دوران گذار باقی خواهد ماند، زیرا کشور باید همچنان کار کند. در دوره پس از رژیم باید سیاست آشتی ملی و عفو داشته باشید. دور باطل انتقام جزو ذهنیت من نیست. بجای انتقام، بهترین تلافی این است که در کارزار خود موفق باشیم تا ارزش‌هایی را که با این رژیم از دست رفته واقعاً برگردانیم.

شاهوند

همای سعادت
درست قبل از سیرک انتخابات
آمد که لرزه برتن ملا چپی
مجاهد بیندازد تا از ترس
استخوانهایشان بلرزد.

علیحضرت رضا شاه دوم، کوروش زمانه!

رضا شاه دوم معتقد به این است که ایران باید به عنوان یک عضو مؤثر در جامعه بین‌المللی شرکت کند و نقشی مؤثر در ترویج دوستی و صلح در جهان ایفا کند. اصلی که رضا شاه دوم بر آن تأکید دارد، ثبات سیاسی و اقتصادی است. او معتقد به این است که برای توسعه و رشد اقتصادی و اجتماعی، ثبات در کشور ضروری است.

راگو کندی

ثبات سیاسی به معنای تضمین حقوق شهروندان، تحقق عدالت اجتماعی، احترام به حقوق بشر و انتخابات آزاد و عادلانه است. این امور اساسی در تضمین ثبات سیاسی در یک کشور هستند. او اعتقاد دارد که ایران باید به یک دموکراسی پایدار تبدیل شود که حقوق و آزادی‌های شهروندان را ارتقا دهد. او به عنوان یک سیاستمدار با تفکری مشابه کوروش بزرگ، تأکید بر صلح، دوستی، ثبات سیاسی و اقتصادی دارد.

راگو کندی

رضا شاه دوم، شاه ایران، توسط اکثریت ایرانیان به عنوان کلید بازگرداندن رفاه، امنیت و آزادی ملت خود تلقی می‌شود.

طرفداران بازگشت پادشاهی در ایران اغلب بر چندین جنبه مثبت بالقوه تأکید می‌کنند که معتقدند پادشاهی مشروطه رضا شاه دوم می‌تواند برای ملت به ارمغان بیاورد.

ثبات و حکومت: پادشاهی مشروطه پتانسیل ارائه شکلی بانبات و ساختار یافته از حکومت را دارد در چارچوب قانون اساسی، و می‌تواند تعادلی بین سنت و مدرنیته ایجاد کند. این امر به احساس تداوم و ثبات در چشم انداز سیاسی کمک می‌کند. حفظ فرهنگ: نظام پادشاهی اغلب به عنوان نگهبان هویت تاریخی و فرهنگی یک کشور تلقی می‌شود. کسانی که از بازگشت نظام پادشاهی در ایران حمایت می‌کنند آن را وسیله‌ای برای حفظ و ارتقای میراث فرهنگی غنی ملت میدانند. نقش نمادین یک پادشاه را می‌توان به عنوان یک نیروی متحد کننده در نظر گرفت که به حفظ ارتباط با ریشه‌های تاریخی ایران کمک می‌کند. وحدت ملی: نقش نمادین یک پادشاه به عنوان یک شخصیت متحد کننده بارها مورد تأکید قرار می‌گیرد. یک پادشاه می‌تواند از اختلافات سیاسی فراتر رود و به عنوان نماد وحدت ملی عمل کند. نظام پادشاهی به دلیل ماهیت خود می‌تواند حس هویت مشترک و غرور را در میان جمعیت متنوع ایران پرورش دهد. توسعه اقتصادی: با تکیه بر تحولات تاریخی دوران پهلوی، نظام پادشاهی می‌تواند به طور بالقوه باعث پیشرفت و توسعه اقتصادی شود. پادشاهی مشروطه به عنوان نیرویی که می‌تواند ثبات را جذب کند، سرمایه‌گذاری‌های خارجی را تشویق کند و محیطی مساعد برای رشد اقتصادی ایجاد کند.

روابط بین الملل: یک نظام پادشاهی مشروطه می‌تواند چهره‌ای آشنا تر به ثبات تر به جامعه جهانی ارائه دهد و به طور بالقوه روابط دیپلماتیک را بهبود بخشد و مشارکت‌های خارجی را تشویق کند.

نقش نظام پادشاهی در ایران با مجموعه‌ای پیچیده از عوامل تاریخی، فرهنگی و سیاسی مرتبط است. درک پویایی این رابطه برای یک دیدگاه جامع در مورد موضوع بسیار مهم است.

زمینه تاریخی: تاریخچه نظام پادشاهی در ایران به قرن‌ها قبل برمی‌گردد و سلسله‌های مختلف حکومت این کشور را شکل می‌دادند. دوران پهلوی که با حکومت محمد رضا شاه پهلوی مشخص شد، شاهد تغییرات اجتماعی-اقتصادی قابل توجهی بود. اهمیت فرهنگی: سلطنت‌ها اغلب در شکل دادن به هویت فرهنگی یک کشور نقش دارند. در ایران، نهاد پادشاهی با رویه‌ها، سنت‌ها و نمادهای فرهنگی در هم آمیخته است. بازگرداندن این نهاد وسیله‌ای برای حفظ و ترویج میراث فرهنگی است که پیوندهای تاریخی با حکومت پادشاهی دارد.

ملاحظات سیاسی: چشم انداز سیاسی در ایران با حوادث پر فراز و نشیب قرن بیستم، منعکس کننده ایدئولوژی‌ها و دیدگاه‌های متفاوت برای آینده کشور است. طرفداران پادشاهی اغلب آن را جایگزینی بالقوه برای نظام سیاسی کنونی می‌دانند.